

NEDJELJNA ČITANJA

Ez 17,22-24; Ps 92,2-3.13-16; 2Kor 5,6-10; Mk 4,26-34

Cilj našeg boravka na ovome svijetu je iskazati zahvalnost za dar spasenja kojeg nam je Bog darovao po svome Sinu Isusu Kristu. Ta stvarnost susreta Boga i čovjeka u Isusovom se govoru naziva kraljevstvo nebesko. Evanđelje donosi usporedbe kojima Isus pokušava približiti kraljevstvo Božje. Govorom o sjemenu koje je zasijano, a raste neovisno o tome što nakon toga čini sijač, želi se naglasiti kako kraljevstvo Božje raste ne zaslugom čovjeka već Boga koji svoju vlast, utemeljenu na ljubavi, širi preko Crkve. Dok se o ostalom povrću čovjek brine da uzraste i donese plod, gorušica je biljka o kojoj se nije vodila briga, ali bi unatoč svemu rastom nadmašila sve povrće. Tako Isus ponovno naglašava kako sav ljudski trud nije ništa u usporedbi s onim što Bog radi za širenje svog kraljevstva. Bog time ne obezvrjeđuje ljudski trud, ali jasno daje do znanja kako sve ovisi o njemu. Poput sitne gorušice na čije stablo se nitko posebno ne osvrće, takvo je i kraljevstvo Božje koje ne dolazi na svijet trijumfalno već skrovito ali vrlo konkretno. Tako možemo zaključiti kako je kraljevstvo Božje snažno, ali nenametljivo. Stoga se u prvom redu to primjenjuje na Isusa, koji je istinsko Božje kraljevstvo, jer je sama Božja prisutnost, ali je nenametljiv budući da dolazi kao čovjek da bi se približio svakom čovjeku. Zametak tog kraljevstva je i Crkva, koja konkretno, ali opet nenametljivo širi Božju riječ svima, čineći tako da od jednog malog sjemena izraste veliko stablo koje obuhvaća čitav svijet. U konačnici, svatko od nas je pozvan biti kraljevstvo Božje živeći po primjeru Isusa. Tko je kršćanin, mora donositi plodove kraljevstva Božjega koje se ne nameće, ali osvaja. Naš put ostvarenja kraljevstva Božjeg treba biti na tih i miran način, kao što sjeme zasijano u zemlju tiho i nenametljivo pušta svoje korijene da bi jednom izniklo i svima bilo vidljivo. Živimo, dakle, onako kako nas poučava Krist i njegova Crkva, budimo njegova prisutnost svakom čovjeku kako bismo se na koncu ovoga života mogli bez tjeskobe već s radošću preseliti se u vječnost.